

Publicerad 2017-10-22 08:27 av Hopplös själ

Mitt sista damm!?

Han drog sitt finger långsamt genom dammet.

Damm är det allt som blir kvar?

Vände sig om och såg hur det virvlade upp och brottstycken av det som sedan lagt sig till ro spelades som en film bakom ryggen.

Dropparna föll ner i det grå och ristade tecken på livets gravsten.

Återigen drunknade han i bittra ofruktbara fåror i det som en gång forsade av liv!

Kanske var den slutgiltiga torra grå öknen att föredra

FAN

KÄNNER MIG INTE KLAR FÖR FÖRGÄNGLIGHETENS SISTA SPÅR ÄNNU.

GE MIG ETT SPIRANDE GRÄSTRÅ SOM JAG KAN KLAMRA MIG FAST VID

(jag ber dig.....)

snälla

stilla tystnad

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Hopplös själ med Poeter.se id #97347 innehar upphovsrätten